

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Περὶ Ἴσοζυγίου.

(Συνέχεια· ἴδε ἀριθ. 692.)

Ἐξήτασαμεν μέχρι τοῦδε τὸ κυβερνητικόν, τὸ ἐμπορικόν καὶ τὸ ἀστικόν ἰσοζύγιον. Ἰδὲ μὲν νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ἐθνικόν ἢ καθολικόν ἰσοζύγιον.

Λέγομεν λοιπόν, ὅτι ὅλα τὰ εἰρημένα δὲν εἶναι ἢ στοιχεῖα τῆς χρεώσεως καὶ πιστώσεως τοῦ ἔθνικοῦ ἰσοζυγίου, παράγοντες τῆς γενικῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς. Τὸ ἐθνικὸν ἰσοζύγιον περιστᾷ τὴν καθολικὴν εἰκόνα τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους, καθὼ περιέχον καὶ συμπεριλαίου ἅπαντα τὰ προειρημένα ἰσοζύγια, καὶ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ.

Τὸ ἐθνικὸν ἰσοζύγιον, ὅπερ ἀποτελεῖται, ὡς εἴρηται, ἀπὸ τὸ πολιτικόν, τὸ ἐμπορικόν καὶ τὸ ἀστικόν ἰσοζύγιον, περιστᾷ ἀπ' ἐνὸς μὲν ὅλους τοὺς πόρους τοῦ ἔθνους, ἀπάσας τὰς προσόδους αὐτοῦ, εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς πράγματα, ἔχοντα χρηματικὴν ἄξιν ἀπ' ἑτέρου δὲ ὅλας τὰς ἀνάγκας, ὅλας τὰς δαπάνας αὐτοῦ. Τὴν χρηματικὴν ποσὴν εἰσάγει κατ' ἔτος τὸ ἔθνος, καὶ τὴν ἐξάγει. Τὰ ποσὰ δὲ ταῦτα εὐρίσκονται ἐν ἰσορροπία, καὶ ἐπομένως ὑπάρχει πραγματικὸν ἰσοζύγιον, αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα καὶ σπουδαῖον ζήτημα, τὸ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους.

Τὸ ἔθνος δαπανᾷ Α!) ἅπαντα τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους ἀναγραφόμενα ποσὰ, ἅτινα τοῦτο προσπορίζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ φόρων. Ἐκ τῶν ποσῶν τούτων τὰ μὲν δαπανῶνται ἐν τῷ τόπῳ, μὴ ἐξαγόμενα, τὰ δὲ δαπανῶνται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐξαγόμενα. Ὡς πρὸς τὰ μὴ ἐξαγόμενα παρατηροῦμεν, ὅτι καὶ μὲν δεῖ ἐξαχθῆναι ἐκ τοῦ κράτους, οὐχ' ἦτον ἀποτελοῦσι δαπάνην τοῦ ἐργαζομένου ἔθνους, δαπάνην ἀραιροῦσαν μὲγα μέρος τῶν προσόδων αὐτοῦ. Τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶναι, ὅτι ταῦτα καταναλίσκονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς μάτην, ὡς ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος, χωρὶς νὰ κυκλοφορῶσι παραγωγικῶς, χωρὶς τοῦτέστι νὰ συντρέχωσι καθόλου εἰς τὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ δαπανώμενα πρὸς συντήρησιν ἢ πρὸς μὲν τῶν κυβερνήσεων ἐν τῇ πολυποθήτῃ ἐξουσίᾳ, ἀπ' ἑτέρου δὲ τῶν ἀποτελούντων τὴν πολυάριθμον στρατιάν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαλλήλων, οἵτινες, ἀντὶ νὰ ἐργάζωνται πρὸς παραγωγὴν, τροφοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἰς οὐδὲν σχεδὸν χρησιμεύοντες, ὡς μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἐλάχιστα δαπανῶνται, διότι αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐνόησαν εἰσεῖναι, ὅτι ἡ μὲν ἐκπαίδευσίς εἶναι τὸ φῶς τοῦ λαοῦ, ἡ δὲ δικαιοσύνη τὸ θεμέλιον τῆς κοινωνίας. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐξαγόμενα ποσὰ παρατηροῦμεν, ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσι σπουδαῖον ποσὸν ἐν τῇ στήλῃ τῆς χρηματικῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἰσοζυγίου· εἶναι δὲ περίπου τὰ ἀκόλουθα: Οἱ τόκοι καὶ τὰ χρεωλύσια τῶν ἐθνικῶν δανείων, καθ' ὅσον ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατόχους ἐθνικῶν χρεωγραφῶν. Ἀντίτιμον διαφόρων

προμηθειῶν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως, ἢ τοῦ ὀλιγοῦ πολέμου καὶ εἰρήνης. Μισθοδοσίαι διαφόρων ὑπαλλήλων, οὓς φέρει ἡ κυβέρνησις ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ οὓς μισθοδοτεῖ ἄλλως, καὶ τοῦτο πρὸς ἐπίδειξιν τοιοῦτοι εἰσὶ διάφοροι ὄργανοὶ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, μηχανικαί, στρατιῶν καὶ ναύαρχοι μὲ τὰ ἐπιτελεῖά των, σμῆνος ὀδοκατασκευαστῶν φαντασιωδῶν ὁδῶν, προϊστάμενοι καὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοσίων ἔργων, κλπ. Ἀπασαὶ αἱ μισθοδοσίαι αὗται ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐλαχίστων ποσοτήτων δαπανωμένων ἐν τῷ τόπῳ. Μισθοὶ καὶ ἐξόδα ἐκείνων, οὓς ἡ κυβέρνησις εὐρίσκειται πολλάκις εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πέμψῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διὰ διαφόρους λόγους καὶ αἰτίας. Πολλάκις δὲ πέμπονται τοιοῦτοι ἀπλῶς καὶ μόνον ὅπως περιηγηθῶσι τὴν Εὐρώπην δαπάναις τοῦ δημοσίου. Μισθοὶ καὶ ἐξόδα τῶν κυρίων προξένων καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἢ τοῦ κυρίου πρεσβευτῶν, ὧν γνωστὰ εἶσιν αἱ πρὸς τὸ ἔθνος μεγάλαὶ ἐκδουλεύσεις καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων ἐργασία αὐτῶν! Διάφορα ἐξόδα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀναγραφόμενα ἐν τῷ ἐτήσιῳ προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους, κλπ. Δι' ἅπαντας τοὺς εἰρημένους λόγους, τοὺς εἰρημένους κυρίους καὶ τὰ διάφορα ἐξόδα μὲγα χρηματικὴν ποσὴν δαπανᾶται κατ' ἔτος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ ἔθνους. Ἐκτὸς δὲ τῶν δαπανῶν τούτων, αἰτίνας ἀναγράφονται ἐν τῷ ἐτήσιῳ προϋπολογισμῷ, ὑπάρχον καὶ ἐκτατοὶ δαπάναις, αἵτινες γίνονται πολλάκις ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, εἴτε διότι αὐτὴ προπαρασκευάζεται εἰς πόλεμον! εἴτε διότι ἐπιχειρεῖ σπουδαῖα ἔργα εἰρήνης! εἴτε καὶ δι' ἄλλους σπουδαίους λόγους καὶ ἀνάγκας. Αἱ δαπάναις αὗται, μὴ ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ ἐτήσιῳ προϋπολογισμῷ, γίνονται ἐκαστοτὲ ἐπὶ τῇ βάσει ἰδιαιτέρου νόμου, ἢ καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων, χρησιμοποιούμενων πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Ἀπασαὶ αὗται αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ γινόμεναι δαπάναις, αἵτε ἐν τῷ ἐτήσιῳ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμεναι ὡς καὶ αἱ ἐκταταί, ἀποτελοῦσι χρηματικὴν ἐξαγωγὴν τοῦ πολιτικοῦ ἰσοζυγίου ἀναγραφόμενῃ ἐν τῷ καθολικῷ ἢ ἐθνικῷ ἰσοζυγίῳ.

Τὸ ἔθνος δαπανᾷ Β!) ἅπαντα τὰ ἐν τῇ στήλῃ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ἀναγραφόμενα ποσὰ, ἅτινα εἰσὶ πολὺ ὑπέρτερα τῶν ἐν τῇ στήλῃ τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ ἅτινα ἀποτελοῦσι χρηματικὴν ἐξαγωγὴν. Αἱ δαπάναις αὗται ἀποποτελοῦσι τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα ἐν τῷ καθολικῷ ἰσοζυγίῳ, δι' οὓς ἐν τῇ οἰκίᾳ θέσει ἀνεφέρομεν λόγους.

Τὸ ἔθνος ποιεῖ Γ!) ἀπάσας τὰς ἐν τῇ στήλῃ τοῦ ἀστικοῦ ἢ μὴ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ἀναγραφόμενας δαπάναις.

Ἐν τῷ ἀστικῷ ἰσοζυγίῳ εἴπομεν, ὅτι εἰς αὐτὸ περιλαμβάνονται τὰ μὴ διὰ τῆς ἐμπορικῆς ὁδοῦ εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα, ἀλλὰ δι' ἄλλων μέσων, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος. Αἱ δαπάναις δὲ τοῦ ἰσοζυγίου τούτου ἀποτελοῦσι μέρος τῶν ἐθνικῶν ἐν

γένει δαπανῶν· τὰ δὲ ἀντιπροσωπεύοντα αὐτὰς χρηματικὰ ποσὰ ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἢ τοὺς ἐξάγονται ἐκ τοῦ κράτους, καὶ ἐπομένως ἀποτελοῦσι καὶ αὐτὰ χρηματικὴν ἐξαγωγὴν ἐν τῷ καθολικῷ ἰσοζυγίῳ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπαρτίζουσι τὴν στήλην τῆς χρεώσεως τοῦ καθολικοῦ, ἢ ἐθνικοῦ ἰσοζυγίου, παριστῶσι τὴν ὅλην ἐθνικὴν χρηματικὴν ἐξαγωγὴν. Τὰ δὲ ἀπαρτίζοντα τὴν στήλην τῆς πιστώσεως εἶναι τὰ ἀκόλουθα, ἅτινα παριστῶσι τὴν ἐσοδέει κατ' ἔτος τὸ ἔθνος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ τοὺς ὅλην ἐθνικὴν χρηματικὴν εἰσαγωγὴν.

Α!) Ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ ἰσοζυγίου τὸ ἔθνος δὲν ἐσοδεῖται τίποτε, διότι οὐδὲν παραγωγικὸν ἔργον γίνεται διὰ τῶν φόρων, οὓς καταβάλλει κατ' ἔτος ὁ ἐργαζόμενος καὶ φορολογούμενος λαός. Ἐάν οὗτοι ἐχρησόμενοι, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, εἴτε εἰς παραγωγικὰ ἔργα, εἴτε εἰς συνδρομὴν καὶ προστασίαν τῆς ἐθνικῆς παραγωγικῆς ἐργασίας, καὶ μὲν δὲν θὰ ἦσαν κατὰ τὸ φαινόμενον παραγωγικὴ δαπάνη, καθὼ μὴ ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, ἀλλ' οὐχ' ἦτον θὰ ἠβζανον ἐμμέσως αὐτῇ, καὶ ἐπομένως τὴν ἐθνικὴν πρόσδοον, καὶ οὕτω θὰ συνέτρεχαν, χωρὶς νὰ φαίνεται τοῦτο, ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου. Ἦδη ὁμοίως οἱ φόροι οὗτοι δαπανῶνται ἀνεῦ τῆς ἐλαχίστης ὑποστηρίξεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν πρόσδοον προσπορίζουσιν εἰς τὸ ἔθνος. Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ γινόμενας δαπάναις ὑπὸ τοῦ κράτους, ἕκαστος ἐννοεῖ, ὅτι αὗται, γινόμεναι δι' οὓς λόγους ἀνεφέρομεν, οὐδὲν προσπορίζουσιν εἰς τὸ ἔθνος, εἰμὴ μόνον τὴν δόξαν τοῦ ὅτι τοῦτο εἶναι κατάχρεον, ὅτι αἱ κυβερνήσεις τοῦ δαπανῶσι ματαίως μὲγα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς ψευδοεπίδειξιν, καὶ ὅτι ἀγαπῶσι τὴν πολυτέλειαν. Ἐν γένει λοιπόν τὸ πολιτικὸν ἰσοζύγιον περιστᾷ δαπάναις καὶ χρηματικὴν ἐξαγωγὴν σπουδαίαν, ἀνεῦ τῆς ἐλαχίστης αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου.

Β!) Ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τὸ ἔθνος ἐσοδεῖται ἅπαντα τὰ ἐν τῇ στήλῃ τῆς ἐξαγωγῆς ἀναγραφόμενα ποσὰ, ἅτινα ἀντιπροσωπεύουσιν ἐξαγωγὴν ἐγγωρίων προϊόντων, καὶ ἐπομένως εἰσαγωγὴν χρηματικῶν ποσοτήτων. Τὰ εἰσαγόμενα ταῦτα ποσὰ εἶναι σπουδαιότατα, καίτοι μὴ εὐμετρικόμενα ἐν ἰσορροπία πρὸς τὰ ἐξαγόμενα, ὡς εἴρηται ἤδη.

Γ!) Ἐκ τοῦ ἀστικοῦ ἰσοζυγίου, δι' οὗ ἐννοούμεν, ὡς εἴρηται, ἅπαντας τοὺς ἐθνικοὺς πόρους τοὺς μὴ ἐμπορικοὺς, ὡς καὶ ἀπάσας τὰς δαπάναις τὰς μὴ ἐμπορικὰς καὶ τὰς μὴ κυβερνητικὰς, τὸ ἔθνος ἐσοδεῖται ἅπαντα ἐκεῖνα τὰ ἀπροσδιόριστα καὶ ἀγνωστὰ ποσὰ, ἅτινα ἀντιπροσωπεύουσιν οἱ ἐν τῷ ἰσοζυγίῳ τούτῳ ἀναγραφόμενοι πόροι. Τα ποσὰ ταῦτα εἶναι σπουδαιότατα, καὶ συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ καλύπτωσι μὲγα μέρος ὅλων ἐκείνων τῶν δαπανῶν, αἵτινες ὑπερτεροῦσι τὰ ἐξόδα ἐν τῷ ἐμπορικῷ ἰσοζυγίῳ, καὶ νὰ προσπορίζωσι τὰ διὰ τοῦ πολιτικοῦ ἰσοζυγίου ἐξαγόμενα χρηματικὰ ποσὰ, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, ἢ τοὺς συντε

ταέχουσι πρὸς κάλυψιν μεγάλου μέρους τοῦ ἐν τῷ ἐμπορικῷ ἰσοζυγίῳ ἐλλείμματος, καὶ πρὸς πορισμὸν τῶν ἐξαγομένων χρημάτων διὰ κυβερνητικὰς δαπάνας. Οἱ πόροι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἀστικὸν ἰσοζύγιον εἶναι πολλοὶ, καὶ οὐχὶ ἐπιτελῶς προσδιορισμένοι καὶ γνωστοί, καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλοισιν πόροι ὑπὸ τινων ἐνομασίθησαν τὸ δι' αὐτῶν εἰσπρῶν χρημ. εἰς τὸ ἔθνος εἶναι ἴσως τόσῳ σπουδαῖον, ὅσῳ καὶ τὰ διὰ τοῦ ἐμπορίου εἰσπαρόμενα.

Ἡ στήλη τῶν ἐσόδων, ἥτοι τῆς πιστώσεως τοῦ ἀστικοῦ ἰσοζυγίου ὑπερβαίνει τὴν τῶν ἐξόδων, ἥτοι τῆς χρεώσεως. Διὰ τοῦτο ἡ στήλη αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἐλπίς τοῦ ἔθνους, καὶ ἡ μόνη ἴσως σωτηρία καὶ ἀσφαλὴς βάσις τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ ἀγῆ ἀποτελεῖ, οὕτως εἶπαι, τὸ ἀντίρροπον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομικῆς ἐξάντησεως. Εἰσάγονται εἰς τὸ ἔθνος χρήματα διὰ παντοίων πόρων, γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν, ἅτινα δὲν δύναται μὲν νὰ προσδιορισθῶσι κατὰ πρῶτον, οὐχ' ἦτο, ὡς ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος φαίνεται, συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ διατηρῶσιν οἰκονομικὴν τινα ἰσορροπίαν, μὲ μικρὸν σχετικῶς ἔλλειμμα συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ καλυπτῶσι κατὰ μὲγα μέρος τὰ σπουδαῖα ἐκεῖνα ἐλλείμματα τοῦ ἐμπορικῷ ἰσοζυγίου καὶ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κυβερνητικῷ δαπάναις. Ἄνευ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου τὸ ἔθνος θὰ ἦτο πρὸ πολλοῦ χρεωκοπημένον ὑπ' ὄλας τὰς ἐπιπτώσεις τὰ οἰκονομικὰ αὐτοῦ θὰ ἦσαν ἀνοικονόμητα, καὶ τὸ χρέος θὰ ἦτο πολὺ μεγαλύτερον τῆς ὀλικῆς του ἀξίας.

Ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν χρηματικὴν ἐξαγωγήν καὶ εἰσαγωγήν τοῦ πολιτικοῦ, τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ τοῦ ἀστικοῦ ἰσοζυγίου. (ἀκολουθεῖ)

I. Δ. Γ.

Δικαστικῶν συνέχεια.

—(—

Κατὰ θεμελιώδη τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἀρχὴν, ἕνα καταγνωσθῆ εἰς τινα ποινὴν, εἶκεν ἀξιοτιμωρήτου πράξεως, δέον ν' ἀπορρασιθῆ προηγουμένως ὅτι ἡ πράξις αὕτη διαπράχθη κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀπαιτούμενους πρὸς ἀπαρισμὸν τοῦ ἐγκλήματος ὄρους, διότι τότε καὶ μόνον ἡ πράξις λέγεται ἀξιοποινισ.

Ὁ ποινικὸς νόμος ἀπειλῶν στέρησιν ζωῆς ἢ ἐλευθερίας τῶν ἀτόμων, διέγραψε τὰς ὁρους τούτους ὡς ἀπαραίτητα τῷ ἀδικήματι στοιχεῖα, καὶ ἐπομένως ἡ ἔλλειψις οὗου δὴπατε ἐξ αὐτῶν παθεῖσθαι τὴν πρᾶξιν ἀτιμωρήτου.

Ἡ ἔλλειψις τῶν ὄρων τοῦ ποινικοῦ νόμου δύνανται νὰ ὑπάρξῃ ἢ κατ' αὐτὴν τῆς πράξεως τὴν ἐκτέλεσιν, ἢ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς κατηγορίας, ἢ καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν τῆς ἐνοχῆς ἀπόφασιν, ἀλλ' ἐνῶ ὁ δικαστὴς τῆς οὐσίας δύνανται, ἴσως πρὶν ἢ προχωρήσει εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἐνοχῆς νὰ συμπληρώσῃ τὴν κατηγορίαν, ἐὰν αὕτη ἀτελῶς ὑποβάλλεται, καὶ ἐφ' ὅσον τὰ πρὸς συμπλήρωσιν ἀπαιτούμενα πραγματικὰ γεγονότα προκύπτουσιν ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, οὐδέποτε ὁμως δύνανται νὰ δημιουργήσῃ τοιαῦτα ἐὰν παντὰπσοὶ δὲν ὑπῆρξαν πολὺ δὲ ὀλιγώτερον, νὰ τὰ παραδεχθῆ ὡς ἀποδεδειγμένα μετὰ τὴν περὶ ἐνοχῆς ἀπόφασιν.

Τὸ ἀδικήμα ἐφ' οὗ ἀσχολούμεθα ἤδη, ἐπαρκατηρήθη ὑπὸ τῶν συμβουλίων ὡς ἐκουσία ἀσέλγεια, ἀλλὰ τοιαῦτη πρᾶξις δὲν τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐκεῖς ἐὰν ἐξετελέσθη ἢ τουλάχιστον ὑπερασπίσθη ὅτι ἐξετελέσθη, ὑπὸ εἰδικῶς τινος περιπτώσεως, ἢ δὲ περὶ τῆς ποδοκείται, ὑπὸ τοῦδε ἡρωτοῦ ὄρους τοῦδε ἐν τῷ παραβιασθέντι ἀρθρῷ 279 ἀναγραφόμενος.

Εἴπαμεν ἄνωτέρω ὅτι ἀπαραίτητοι ὄροι πρὸς ἀπαρισμὸν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ τούτου τιμωρουμένου ἀδικήματος, εἰσὶν ἡ συγγένεια τῆς κατ' ἢ ἡ ἀσέλγεια πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην, ἢ ἡ ἐπὶ ταύτης ἐξουσία, ἐπιτροπεία, κηδεμονία ἢ ἐπιμέλεια

ἐκεῖνου καὶ περιπέλον ν' ἀνήκῃ ἢ παθοῦσα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ μετὰ τοῦ δράστου χορεία, καὶ ἐπειδὴ παρετηρήθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον σπουδαῖα τοῦ στοιχειοθέτου παράλειψις κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ κειμένου τοῦ ἀρθροῦ, ἀναγκασόμεθα ν' ἀναδημοσιεύσωμεν αὐτὸ σήμερον, πρὸς ἀπορρηγὴν πάσης τυχόν τοῦ νόμου παρεξηγήσεως.

«**Ἄρθρ. 279.** Με φυλάκισιν ἔξ μηνῶν μέχρι ἁ ἐνὸς ἔτους τιμωροῦνται ὑπηρεταὶ καὶ σύνοικοι ὁ οὗτινες κατέχρασαν ἀφελικῶν ὑπερβάτων τὰ ἢ δώδεκα ἔτη, ἐχόντων συγγένειαν μετὰ τὸν οἰκοδεσπότην ἢ τὴν οἰκοδεσποινίαν, ὑποκειμένων ὁ εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ ἐπιμέλειαν τῶν οἰκοδεσποτῶν, καὶ ἀνηκόων ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ χορείας.»

Ἐχομεν λοιπὸν ἀποδεδειγμένον μέχρι τοῦδε ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν παρέπέμφθη νὰ δικασθῆ διὰ τοιοῦτον ἀδικήμα, ἀφοῦ οἱ ὄροι τοῦ πλημμελήματος δὲν περιέχονται εἰς τὸ διατακτικὸν τοῦ βουλεύματος. Ἐχομεν ὡσαύτως θεβαιωμένον ὅτι οὔτε κατηγορητήριον τοιοῦτο τῷ ἐκκοινοποιήθη, οὔτε τῷ ἀπηγγέθη τοιαύτη κατηγορία, καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὔτε λόγος ἐγένετο κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν περὶ τῶν πραγματικῶν γεγονότων τῶν καθιστούντων τὴν πρᾶξιν ἀξιοποινισ. Ἐχομεν περιπέλον ἀποδεδειγμένον ὅτι οὔτε ἐνοχος ἔστω καὶ ἀδαιρέτως, ἐκπύχθη παρομοίου ἐγκλήματος διὰ τῆς ἀποφάσεως πῶς ἔρα, καὶ τί παθόντες οἱ κ. κ. Πλημμελειοδίκαι καταδικασαν αὐτὸν εἰς ἐπτάμηνον φυλάκισιν;

Ἦναι ἀδύνατον ν' ἀπονεμῆ δικαιοσύνην ὁ δικαστής, ὅστις ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκαίῃ στιγμῇ κατ' ἣν καλεῖται εἰς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὕψιστου τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἔδραν προκατελημμένος καὶ προδιατεθειμένος κατὰ τοῦ κατηγορουμένου! ἢ προκατάληψις εἶναι τὸ μέγιστον τῶν ἐλαττωμάτων δι' ἕνα δικαστήν, καὶ ὁ φοβερώτερος σκόπελος πρὸς δὲ συντρέχοντα ἀμελιτικῶς τὰ ἰσχυρότερα καὶ νομιμότερα ἐπιχειρήματα τῆς ὑπερασπίσεως. Ἡ προκατάληψις ἐπισκοπιζούσα τοῦ δικαστοῦ τὴν διάνοιάν ὅταν μάλιστα εὕρισκῃ ταύτην καὶ ὀλίγον ἀμβλυαίαν, τὸν ἐμποδίζει τοῦ νὰ διακρίνῃ τὸ εὖθὺ καὶ τὸ δίκαιον καὶ παριστᾷ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του τὸ ἐγκλημα ὑπ' ὄλας αὐτοῦ τὰς εἰδηχθεῖς ὀψεις· οὐδεμία λογικὴ, οὐδεμία δικαιολογία, ὅσον νόμιμος καὶ ἐν ἡ, δύνανται νὰ τὸν ἀποτρέψῃ τοῦ προδιαγεγραμμένου ἐκ τῆς προκατάληψις σχεδίου του. Ἵπὸ τοιαύτην δὲ ἡθικὴν καὶ ψυχικὴν κατάστασιν διατελοῦντες, ὡς φαίνεται, οἱ τὸ προκείμενον ἀδικήμα κρίναντες δικασταί, ἐπελήθησαν τῆς ἐκδικασέως του.

Ματαίως οἱ συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου ἐπικαλοῦνται τὸν νόμον, τὰ βουλεύματα, τὸ κατηγορητήριον, τὴν περὶ ἐνοχῆς ἀπόφασιν, γνωμοδοτήσεως διακεκριμένων νομομαθῶν καὶ προσφάτους ἀποφάσεις τοῦ ἀκυρωτικοῦ καὶ ζητοῦσι νὰ μὴ ἐπιβληθῆ ποινὴ δι' ἔλλειψιν ἀπάντων τῶν ὄρων τοῦ νόμου πρὸς ἀπαρισμὸν ἀξιοποίνου πράξεως. Οἱ δικασταὶ προκατελημμένοι καὶ προπαρασκευασμένην ἔχοντες τὴν καταδίκην κττεδικασαν τὸν κατηγορούμενον ἀρραθόντες μάλιστα ἐπιχειρήματα εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπερασπίσεως, ὡς νὰ μὴ ἦτο ἐπιταραμμένον εἰς αὐτὴν νὰ ἐπικαλεσθῆ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν προστασίαν τοῦ νόμου, ἀποφάσαν ὅθεν οἱ δικασταὶ καὶ ὁ κ. πρόεδρος ἀπήγγειλεν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν.

«**Ἐπειδὴ κηρυχθεὶς ἐνοχος ὁ κατηγορούμενος κατὰ τὸ κατηγορητήριον ἀλλὰ καὶ συμφώνως ὁ τῷ ἀρθρῷ 279 τοῦ ποιν. νόμου, ἐν δὲ τῷ ἀρθρῷ τούτῳ ἐμπεριέχονται τὰ στοιχεῖα τῆς πράξεως ταύτης καὶ ἰδίως ὅτι ἡ παθοῦσα ὑπέκειτο εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς οἰκοδεσποίνης Α. καὶ ἀνήκεν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν χορείαν καὶ οὕτω συμπληροῦται ἡ ἐννοία τῆς ἀξιοποίνου ταύτης πράξεως, καὶ ἡ περὶ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὰς τῶν συναγόντων τοῦ κατηγορουμένου δέον ν' ἀπορρηθῆ ὡς νόμῳ ἀβάσιμος.»**

Παρεδέχθησαν τοῦτέστιν οἱ κ. κ. πλημμελειοδίκαι ὅτι ἡ ἔλλειψις τῶν ἀπαιτούμενων στοιχείων τοῦ ἀδικήματος ἀναπληροῦται καὶ ἐν τῇ ἀποφάσε

των ἀν' ὑποδείξει μόνον τὸ δῆθεν παραβιαζόμενον ἀρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου, χωρὶς ν' ἀναφέρωσιν ἐν αὐτῷ εἰδικῶς καὶ τὰ στοιχεῖα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἀξιοποινισ τῆς πράξεως. Παρομοίᾳ ὁμως σκέψις δικαστικῆς ἀποφάσεως, μόνον κατὰ τὰ ἔτη 1836 καὶ 1837 ἐξενηχθεῖσα ὑπὸ πλημμελειοδικείου τινός, καὶ παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ Ἄρειου Πάγου ἐξαφανισθεῖσα, ἀποδεικνύει, ἡ παντελῆ ἀγνοίαν καὶ τῶν στοιχειωδωτέρων ἀρχῶν τοῦ ποινικοῦ δικαίου, ἢ προκατάληψιν καὶ προπαρασκευὴν διὰ καταδίκην ἀσυγγώρητον. Τὸ πρῶτον δυσκολούμεθα νὰ τὸ πιστεύσωμεν μετὰ πενηκονταετῆ ἐφαρμογὴν τοῦ ποιν. νόμου ἐν Ἑλλάδι, εἰ καὶ μικρὰν ἔχομεν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν νομομαθίαν καὶ ἐπιστημονικὴν τῶν κ. κ. δικαστῶν ἱκανότητα. Τὸ δεύτερον ὁμως ἀνεπιφυλάκτως ἀποδεχόμεθα, διότι μόνον εἰς πείσμανα θέλησιν καὶ ἐκ προκαταλήψεως σχηματισμένην πεποίθησιν δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν τὴν πρὸς τὸν νόμον, τὰς ἀποφάσεις ἀνωτέρων δικαστηρίων καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις διακεκριμένων καὶ ἐν τῇ σπουδῇ τῆς ἐπιστήμης ἐγγηρασάντων νομομαθῶν, ἀσέβειαν τῶν νεαρῶν δικαστῶν μαν.

Ἔως ἐδῶ ἔχομεν, ὡς ἕκαστος διαβλέπει, θρασύτατον στραγγαλισμὸν τοῦ ποιν. νόμου, ἀλλ' οἱ κ. κ. πλημμελειοδίκαι διὰ νὰ δώσωσι χροῖαν τινὰ νομιμότητα εἰς τὴν πλημμελεστάτην ἀποφασίαν τῶν, προσέβησαν, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται, καὶ εἰς πρᾶξιν οὐ μόνον ἀσυγγώρητον εἰς τοῦδε λειτουργοῦ τῆς Θέμιδος, ἀλλὰ καὶ διασαλεύουσιν τὴν κοινὴν πεποίθησιν περὶ ὑπάρξεως νομιμότητος καὶ δικαιοσύνης ἐν ταῖς δικαστικαῖς ἀποφάσεσιν.

Ἐθέσαμεν ἤδη ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἄρειον Πάγον ἀπευθυνθείσῃ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἀναίρεσει, ὅτι οὗτος παραπειεῖται κατὰ τῶν κ. κ. Πλημμελειοδικῶν ἐπὶ τολημῆ μεταβολῇ τοῦ περιεχομένου τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀπαγγελλομένης ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀποφάσεως· παραπονεῖται δηλονότι ὁ κατηγορούμενος ὅτι προκείμενον νὰ ὑπογραφῆ ἢ συνταχθεῖσα ὡς ἀπηγγέθη ἀπόφασις, ἐγένοντο διαγραφαὶ καὶ προσθήκαι εἰς τὰ περιθώρια φράσεων καὶ λέξεων μὴ ἀπαγγελλομένων κατὰ τὴν δημοσίευσιν· οἱ λέξεις δὲ αὗται ὡς ἀναγόμεναι κυρίως εἰς τὰ πραγματικὰ γεγονότα, τὰ ἀποτελοῦντα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐγκλήματος, καὶ περὶ ὧν οὐδεὶς λόγος ἐγένετο, ἐπέφερον οὐσιώδη μεταβολὴν εἰς τὴν νομικὴν ὑπόστασιν τῆς κατηγορίας καὶ παρήλλαξαν ἐντελῶς τὴν οὐσίαν τῆς ἀποφάσεως. Εἰς τὸ ἐγγράμμα δὲ τοῦτο κατέφυγον οἱ κ. κ. Πλημμελειοδίκαι τὸ μὲν ἕνα καλύψωσι παράνομον καταδίκην ἢν ἀπήγγειλον, τὸ δὲ ἕνα ματαιώσωσι τὴν τοιαύτης ἀποφάσεως ἀσφαλὴ καὶ θεβαίαν ἀναίρεσιν. Ἄλλ' ἔραγε εἶναι καὶ ἀλγηδὴς ἢ αἰτίας αὕτη καὶ ἀποδεικνύεται βάσιμος ἰδόμενος.

Ἄνωτέρω κατεχωρήθη ἡ σκέψις ἐπὶ τῇ θέσει τῆς ὁποίας οἱ πλημμελειοδίκαι ἀπέρριψαν τὴν τῆς ὑπερασπίσεως ἐνστάσιν περὶ ἀτιμωρήτου τῆς πράξεως δι' ἣν ἐκηρυχθῆ ἐνοχος ὁ κατηγορούμενος. Ἐνταῦθα κατεχωρήθη τὴν αὐτὴν σκέψιν ὅπως ἐν τῷ σώματι τῆς ἀποφάσεως ὑπάρχει μὲ τὰς μεταβολὰς καὶ προσθήκας, καὶ ἀφίνομεν εἰς ἕκαστον τὴν ἐκτίμησιν παρομοίου δικαστικοῦ τολημῆματος.

«**Ἐπειδὴ κηρυχθεὶς ἐνοχος ὁ κατηγορούμενος κατὰ τὸ κατηγορητήριον ἀλλὰ καὶ συμφώνως ὁ τῷ ἀρθρῷ 279 τοῦ ποιν. νόμου, ἐν δὲ τῷ ἀρθρῷ τούτῳ ἐμπεριέχονται τὰ στοιχεῖα τῆς πράξεως ταύτης καὶ ἰδίως ὅτι ἡ παθοῦσα ὑπέκειτο εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς οἰκοδεσποίνης Α. καὶ ἀνήκεν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν χορείαν καὶ οὕτω συμπληροῦται ἡ ἐννοία τῆς ἀξιοποίνου ταύτης πράξεως, καὶ ἡ περὶ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὰς τῶν συναγόντων τοῦ κατηγορουμένου δέον ν' ἀπορρηθῆ ὡς νόμῳ ἀβάσιμος.»**

Ἡ τοιαύτη ἐνστάσις τῶν διαληφθεισῶν φράσεων προσθήκη ἀναγομένη εἰς διατύπωσιν πραγματικῶν γεγονότων μὴ ἀπαρτηθέντων ἢ ἀνα-

δειχθέντων κατά την διαδικασίαν, ούτε αποδοθέντων υπό των συμβουλίων ή του κ. Βισαγγελίου εις την κατηγορουμένην πράξιν, αποτελούντων όμως το αξιόποινον αυτής, επέφερε δυστυχώς το απροσδόκτον μὲν, επιδιωχθέν όμως, υπό των κ. Πλημμελειοδικῶν αποτέλεσμα, διότι ὁ Ἄρειος Πάγος καίτοι παραδεχόμενος ὅτι οὐσιώδη πρὸς ἁπαρισμὸν τοῦ ἀδικήματος στοιχεία εἰσὶν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐλλείψεις, οὐχ' ἦρτον ἀπέριψε τὴν ἀνάρεσιν διότι, (λέγει ὁ Ἄρ. Πάγος,) ἀφοῦ τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας παραδέχεται ἔστω καὶ ἐν τῇ σκέψει τῆς ἀποφασέως τοῦ δεικνύοντος τῆς ἀποδικτικῆς διαδικασίας, τὰ αποτελούμενα τὸ ἀδικημᾶ στοιχεῖα, ἢ ἀποφασίς του εἶσιν ἀνεξέλεγκτος! Προέκυψαν όμως, ἀποδέχεται ταῦτα ὡς ὅς προκύψαντα καὶ αὐτὸ τὸ Πλημμελειοδικεῖον εἶναι νόμιμος ἢ ἐν τῇ σκέψει μόνον καὶ οὐχὶ ἐν τῇ διαδικτικῇ τῆς ἀποφασέως ἰστορικῇ ἀναγραφῇ τῶν στοιχείων τοῦ ἀδικήματος, ὡς ἐμπεριεχομένων εἰς τὸν νόμον, καὶ ἔπειτα τὸ Πλημμελειοδικεῖον νὰ καταλογίσῃ πρῶτον δι' ἣν οὐτε ἐκατηγορήθη, οὐτε ἐκλήτευθη, ὡς ἀπελογηθῆν κατηγορούμενος; Ταῦτα πάντα ἢ ἐξετάσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον, ἐν ᾧ ὁμολοσομεν ἰσχυρῶς καὶ τὴν τοῦ Ἄρ. Πάγου ἀπόφασιν ἢς ὑπερεκόντησε τὴν τοῦ Πλημμελειοδικείου κατὰ τὴν παρανομίαν καὶ τὴν παραμόρφωσιν τῶν γεγονότων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περὶ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἡς παρελθ. Κυριακῆς, διεδραματίσθη κατὰ τὴν ἐνταῦθα πλατεῖαν τῶν Ἐψηλῶν ἄλωνίων, ἡ ἀγρία κινή πολλὰ μαρτυροῦσα περὶ τῆς ἀγριότητος τῶν ἡμετέρων ἡθῶν. Ἡ περιπόλος ἠθέλησε ν' ἀρπάξῃ πολλὴν τιμὰ παρανόμως ὀπλοφοροῦντα, οὗτος ἀντέστη, ἢ περιπόλος τὸν ἐκακοποίησεν, ἐκείνος ἐξέβαλε κρῆνὰς ἐπικαλούμενος βοήθειαν, πολλὰ τῶν παρερισκομένων καὶ τινος γέιτονος ἤρξαντο βάλλοντες λίθους κατὰ τῆς περιπόλου, αὕτη δὲ ἐπυροδόγησε κατὰ τῶν ἐπιδηρούντων κατ' αὐτῆς καὶ ἐτραυματίσσε μὲν δύο ἐκ τῶν ὀπωδῆποτε λαθόντων μέρος εἰς τὴν κατὰ τῆς περιπόλου ἐπίθεσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐφόνευσε καὶ ἓνα συμπολίτην τὸν Χρ. Διακόπουλον, ἐργάτην ἔντιμον καὶ προστάτην οἰκογενείας. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἐρρίφθησαν εἰκοσι περίπου πυροβολισμοί, οἵτινες ἐπέβαλον τὸν πανικὸν εἰς τὰς πέριξ συνοικίας, τὸ δ' ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἀλγεινὴν ἐνεποίησε παρὰ πᾶσιν ἐγκύπωσιν, διότι ἐδάρουεν ὀλοκλήρως ἐπὶ ἑνὸς ἀθῶου καὶ τῆς δυσμοῖρου οἰκογενείας αὐτοῦ ἦτις ἐστερήθη τοῦ προστάτου τῆς, χάριν τοῦ παλληκαρισμοῦ τῶν ἀδικησάντων συμπολιτῶν μας καὶ τοῦ ὄρσιμαῖου τῆς περιπόλου. Καθ' ἡμᾶς βεβαίως πταίουσιν οἱ πολῖται οἵτινες ἀντέταξαν βίαν κατὰ τῆς περιπόλου, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιτῆς καθηκόντων, πταίει όμως ἐξ ἔσου καὶ ἢ περιπόλος ἦτις δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῆ ἑκούτην ταπεινουμένην ἐὰν ἐπὶ ἄλλῃ ἀπέναντι τῆς βίης, ἐφ' ὅσον μάλιστα δὲν ἔδυνατο νὰ ἀντιτάξῃ τὴν βίαν κατὰ τῆς βίας, ἀνευ κινδύνου αὐτῆς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἢ ἐκλήθη νὰ προστατεύσῃ. Τὸ ἐπελθὸν ἀξιοθρήνητον ἀποτέλεσμα κατὰ τοῦ ἀθῶου Διακόπουλου κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμπεριφορὰν τῆς περιπόλου. Οἱ ἐντεταλμένοι τὴν περιφρούρησιν τῆς τάξεως, οἱ ἄνθρωποι τέλος τοῦ νόμου δὲν πρέπει νὰ ἐμπνέωνται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐκείνων ἰδεῶν ὅπως ἐμφοροῦνται οἱ ὑπονομῆς τῆς τάξεως καὶ οἱ παραβίασται τῶν νόμων τῆς ἀκαίρου δηλ. φιλοτιμίας καὶ τοῦ παλληκαρισμοῦ, διότι τότε μὴ τὸν Θεὸν κινδυνόμεν ἐξ ἔσου καὶ δι' αὐτῶν καὶ δι' ἐκείνων, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ καταδικάσωμεν τὴν κατὰ τῆς περιπόλου ἐπίθεσιν τῶν πολιτῶν καὶ νὰ λυπηθῶμεν μάλιστα ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρανομίας ἐκείνης πράξεώς των δὲν ἐδάρουεν ἐπὶ ἑνὸς ἐξ

αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἢ περιπόλος εὐρέθη ἐνώπιον τόσῳ ἀμέσου κινδύνου, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ὁποίου τῆ ἐπεδόλλετο νὰ πυροβολήσῃ ἀδικητικῶς κατὰ τοῦ πλήθους καὶ νὰ φονεύσῃ ἓνα ἀθῶον. Τὸ πολὺ ἐδύνατο πρὸς ἐκφρόθησιν νὰ πυροβολήσῃ εἰς τὸν ἀέρα, ὅπως καὶ οἱ στρατιωτικοὶ κανονισμοὶ διαγορεύουσιν, οὐχὶ όμως ἐπαναλαμβάνομεν νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ πλήθους, ἐν ᾧ εὐρίσκοντο καὶ παῖδια καὶ γυναῖκες, καὶ ἢ κατ' αὐτῆς ἐπίθεσιν ἐγένετο μόνον διὰ λίθων καὶ τούτων μακρόθεν βαλλομένων. Ἡ περιπόλος ἔκρινε, φαίνεται, ἀναξιοπραπές αὐτῆ νὰ ὑποχωρήσῃ, δὲν ἔπρεπε ἐνταῦτοις ν' ἀγνοῆ ὅτι ἐφόρουσα τῆς τάξεως μίαν μόνον ὄφειλε νὰ ἔχῃ φιλοτιμίαν, τὴν διατήρησιν ἐκείνης. Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἦτις ἐπαλήθρην τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐσμέν βεβαίως ὅτι ὁ ἀπονεμῆν ἐκάστη τὸ προσήκον ἐκφράζομεν ἐνταῦτοις τὸ ἄλλος ἤμων ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ φόνῳ τοῦ ἀτυχῆ Διακόπουλου, καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι ἢ ὄραία ἡμῶν πόλις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ κέρχῃ ἐδάφος εἰς σκηνὰς τοιαύτης ἀγριότητος, καὶ νὰ ὁμοιάξῃ πρὸς τοὺς καλῶς ἠσθενοῦς, κοσμοπόδητος καὶ βλάστη ἠδὲ ἀπεβλημένος, κοσμοῖ ἐνταῦτοις τὰ στήθη διὰ χρυσοῦν καὶ ἀργυρῶν αὐτῶν καὶ τ. λ.» Βίς ὄραϊαν πλατεῖαν τῆς πόλεως, ἐν ᾗ ἀνεγείρονται πίδακες κομποὶ καὶ ἴστανται μαρμαρότεκτοι ἐξέδραι, οἱ πολῖται ἐπιτίθενται τῶν ἀνθρώπων τῆς τάξεως, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, ἢ περιπόλος πυροβολεῖ κατὰ πολιτῶν, φονεύει καὶ κυροῖ δι' αἰματός τὴν ἰδέαν ἢν κλήρον ἀφῆκεν ἡμῖν ἢ βάρβαρος κατὰκτησις, ὅτι τὰ ὄργανα τῆς ἀρχῆς οὐδὲν τι εἶναι ἄλλο ἢ ἀνεύθυνος καὶ ἀνεγνώρισμα βία, δυνάμενη νὰ πάντα νὰ διαπράττῃ ἀτιμωρητί.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ἀπὸ προχθὲς ὁ κ. Ἄριστος Βούκης Διευθυντὴς τῆς ἀξιολόγου Συνεδρίου «Ἐφημερίδος» εἰς τῶν διακρεπέστερων ἐργατῶν τοῦ δημοσίου τύπου, ἀνὴρ δ' εὐπαρησιαστος καὶ ἐνθουσιῆς, ὃν εὐχαριστικῶς ἐγνώρισαν ἐνταῦθα πολλοί.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἰωάν. Τσατσῶνης πρᾶκτω τῆς Ἑλλην. Ἀεροπολικῆς ἑταιρίας ἐτέλεσε τοῦς ἀρραβῶνας αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις μετὰ τῆς καλλίστης καὶ σεμνῆς δεσποινίδος Ὀλυμπιάδος Δ. Χαλοῦδακη. Οἱ φίλοι ἐπέσυχοντα αὐτῷ ταχεῖαν καὶ αἰσίαν αἰτίαν.

— Ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἀνέθετο εἰς τέσσαρας ἐκ τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων τὴν κατάρτισιν τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Βουλγαρίας τοῦ λιμενίου συμπληρωτικῆς Συμβάσεως, δι' ἣς κανονίζονται αἱ νέαι σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω συμβαλλομένων μερῶν, ἐπὶ τῇ βίαι τῶν ὄρων τοῦ ἐπιτευχθέντος μεταξὺ αὐτῶν συμβιβασμοῦ. Οἱ δικηγόροι μετὰ πολλὴν μελέτην τοῦ ἀντικειμένου κατήρτισαν τὸ σχέδιον τῆς Συμβάσεως καὶ παρέδωκαν αὐτὸ τῇ λιμενικῇ ἐπιτροπῇ.

— Ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συμπολίτης Κυρ. Ν. Λάμπας, γνωστὸς ἐπὶ τοῖς φιλοanthρωποις αὐτοῦ αἰσθημασιν, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων ὄρ. τριακοσίας ὑπὲρ τῶν ἐν Ἡπειρῷ λιμνωτῶντων.

— Μ' ὅλον ὅτι ἢ ἐνταῦθα δικαστικὴ ἀσυννομία σφοδρῶς κατεκρίθη ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῆς τῆς παρελθούσης ἐδομομάδος, καθ' ἣν διὰ τρόπον ἡμισυ συμβιβάζομενος πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἡμετέρων νόμων, ἐσῆλθεν ἀγρίως εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας ἀξιοτίμων πολιτῶν καὶ ἀνεζητήεκε ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρῆ, ἐμμένονσα εἰς τὸ κατακρίθην σύστημα, νῶν ἐπεβόλασεν ἐκπλήξιν παρομοίας φάσεως εἰς τὸ ἐνταῦθα κοινὸν καὶ κατὰ τὴν ἐδομομάδα ταύτην. Προχθὲς ἐν τῇ πλατεῖᾳ «Γεωργίου» καθ' ἣν ὥραν πλῆθος πολὺν περιεπάτει ἐκεῖ, ἐμμενόμενος τὸν ἀνακριτὴν Μητσόπουλον, τὸν ἀντισαγγελία Θεοδώρου καὶ χωροφύλακας ἔστη πρὸς τῆς οἰκίας τοῦ δικηγόρου κ. Ν. Φινουπούλου ἀπόντος αὐτοῦ καὶ ἐσῆλθον ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀνωτέρω. Τί ἦθελον ἐκεῖ οἱ ἐπίσημοι ἀνακριταί; τί

ἐζητοῦν; οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐκατάλαβον μόνον πολλὴν περιέργειαν διήγειρον καὶ πλείοτερα προσέκαλεσαν σχόλια ὀλίγον κολακευτικὰ περὶ τῆς δικαστικῆς ἐνταῦθα ἐνεργείας καὶ τῆς ὀρθοφροσύνης τῶν ἡμετέρων δικαστικῶν ἀρχῶν. Τί νὰ γίνῃ; πρέπει καὶ τὸ οἰκογενειακὸν μας ἄσυλον νὰ παραβιάζεται ἀγροίκως, διὰ τὴν ἀγροικίαν τῶν διαχειριζομένων τὴν λεπτοτέραν δικαστικὴν ἐνεργείαν.

Κ.

— Κατὰ τὴν ἐνταῦθα μεσημβρινὴν αἰμασίαν ἀνιδρύθη πρὸ πολλοῦ ἀφοδευτήριον πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἀλλ' ἀφ' ἣς ἰδρύθη, οἱ πάροικοι δὲν ἔπαυσαν διαμαρτυρούμενοι κατὰ τοῦ ἀκόσμου ἐκείνου κατασκευάσματος, ὅπερ ἔκλεισεν ἀπολύτως τὰς οἰκίας των πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης. Ἡ ἐκ τοῦ ἀφοδευτήριου τούτου ἀκοσμία εἶναι μεγίστη, διὰ λόγους οὓς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα, δυνάμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ τὴν δημοσίαν αἰδῶν προσβάλλει διηκεκῶς καὶ τοῦς ὑγεινοῦς ὄρους παραβιάζει καὶ τὴν καλαισθησίαν τῶν ἀνεγειράντων αὐτὸ ἀδικεῖ. Ταῦτα νομιζόμεν ἀρκουσίαν ὅπως πεισθῶσιν οἱ ἀνεγειράντες αὐτὸ νὰ τὸ ἀρῶσιν ἐκ μέσου, καὶ τὴν ἐνεργείαν ταύτην ἀναμνομεν ἐκ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἣς γνωστὴ τυγχάνει ἢ φιλοκαλία καὶ ὁ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ τόπου σεβασμός.

— Τὰ δημοτικὰ ἡμῶν πράγματα εἰς πλήρη στάτην παραλυσίαν.

— Τὰ ἀσύννομα εἰς τὴν αὐτὴν παραλυσίαν.

— Ἐτύχως ἢ ἐπιδημία τῆς εὐλογίας διατελεῖ εἰς ὕψους, προαγγέλουσαν τὸ τέλος τοῦ κακοῦ.

— Αἱ περὶ καταργήσεως ἢ μειώσεως τοῦ δασμοῦ τῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ ἐλπίδες ἐλαττώνονται, διότι φαίνεται ὅτι ἢ συζήτησις τοῦ περὶ φόρων ζητήματος ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἀνεβλήθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

— Τοῦναντίον ἀναγγέλεται ὅτι οὐδεμία αἰτίησις τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δασμοῦ ἐν Βλῆστίας ἐπίκειται, ὡς ἀνεκοιτώθη πρὸ τινος.

— Ὁ ἐκ Βλασίας τῶν Καλαβρύτων διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς κ. Ἀντωνίου Λαμπρίνης, ἀνεψιὸς τοῦ σεβασμιωτάτου πρώην ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν Ἀβερκίου, τὴν νόμιμον πρακτικὴν ἐξέτασιν ὑποστάς, ἔλαβε τὴν ἀδίσταν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἰατρὸν, παρὰ τῶν οἰκείων καθηγητῶν μὲ τὸν ἐπιζήλον βαθμὸν λίαν καλῶς. Συγχαίρομεν τῷ Σεβασμιωτάτῳ κ. Ἀβερκίῳ θερμῶς τοιοῦτον ἀναδείξαντα ἐπιστήμονα.

— Ὁ ἱεροκήρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ἐμνήθη τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Δημητρίου.

— Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐφημερίδος Πατρῶν» παρακαλεῖ τοὺς κατόχους ἀγγελίων τῆς νὰ ἐπιτερίψωσι ταύτας ταχεῶς, διότι καὶ αὐτὰς ἐκδοθήσεται.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἰπὸ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ν. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἐνῶ δὲ ὑπὲρ μίαν ὄλην ἑκατονταετηρίδα ἢ Παλοπόννησος εἶχε ἀφεθῆ ἀνερχόμενος ἀπὸ βαρβάρων, αἰφνης πρὸς τῆς λήξεως τοῦ χιμῶνος τοῦ ἔτους 395 ἐμφανίζεται πρὸς τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἡγεμὸν Ἀλάριχος, ἡγούμενος πολυαριθμοῦ βαρβαρικῆς στρατιᾶς, ἀλλὰ μὴ δύνηθεῖς νὰ ἐκπορεύσῃ ταύτην, τρέπεται περὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ἐρημῶν καὶ λεηλατῶν πᾶν τὸ προστυχάνον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ Πάτραι μετὰ τῆς Κορίνθου καὶ τοῦ Αἰγίου καταστρέφονται, μὴ δύνηθεῖσαι νὰ ἀνταχθῶσιν εἰς τὴν ἀκατάσχετον ὁρμὴν τοῦ βαρβαρικοῦ βεύματος. Ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διασωθῶσιν ἢ εἰς τὰ ἀπρόσβητα ὄρη, ἢ εἰς τὰς περικομμένας νήσους, ἐσφάγησαν ἢ ἐξηνδραποδίσθησαν. Τὸ εὐτύχημα όμως ὑπῆρξεν ὅτι οἱ ὑπὸ τὸν Ἀλάριχον Γότθοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραμείνωσιν ἐν τῇ δυστήνῳ τότε Ἑλλάδι, εἰμὴ μόνον ἐν ἔτος. Ἡ

αδυσώπητος όμως εμπαρμένη από πολλοῦ ἤδη εἶ-
χεν ἐπικλῶσει τὴν ὄληθρον εἰς τὴν χώραν ταύτην,
τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἐνδόξων ἀ-
ναμνήσεων· καὶ δὴ πείραται Βανδῆλοι, ἐκ τῆς Ἀ-
φρικῆς ὀρμώμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως αὐτῶν
Γιζερῆου διοικούμενοι, συνεχῶς ἐλεηλάτων τὰ δυ-
τικὰ τῆς Πελοποννήσου, Πάτρας κλπ. πλόντες
δὲ ἰσχυρῶν στόλων τὴν Μεσόγειον θάλασσαν τὸ
468 μ. Χ. Τὸ δὲ 851 ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ κατα-
στρεπτικὸς σεισμὸς κατέστρεψεν ἄρδην τὰς Πά-
τρας. Νέα δὲ ἐκτίθησαν φῦλα Σκυθικὰ καὶ Ἰδια
ἐν, τὸ ἀλκιμώτερον πάντων οἱ Ἀθάροι, ἐπέδρα-
μον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ὁμοῦ δὲ μετὰ τῶν Σαρα-
κηνῶν, συμμάχων αὐτῶν ἐπεχείρησαν πολιορκίαν
τῆς εὐκλειστείας πόλεως τῶν Πατρῶν, ἥτις ἐσώθη
τότε διὰ θαύματος τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Κατὰ δὲ τὴν ἐνάτην ἑκατονταετηρίδα εὐρί-
σκομεν τὰς Πάτρας ἀμαζούσας μεγάλως ἐνεκα
τῶν βιομηχανικῶν κατασκευῶν αὐτῶν. Ἐν-
ταῦθα κατασκευάζοντο τάπητες πολυτελεῖς,
καὶ μεταξωτὰ καὶ λινὰ καὶ πορφύρα ὑφάσματα
θαυμάσια διὰ τὴν λεπτότητα καὶ καλαισθησίαν
τῶν ἐργαζομένων αὐτῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἑκατον-
ταετηρίδα ἀναφέρεται ἐν Πάτραις οἰκογένεια τις
ἥ· ἡ κινήτη περιουσία δηλ. τὰ χρηματικὰ κεφάλαια,
τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη, τὰ πολυειδή
ἱμάτια καὶ ἐπιπλα, τὰ πλοῖα καὶ τὸ πλῆθος τῶν
δούλων καὶ τῶν ὑπόζυγιον ἦσαν ἀνάξια βασι-
λέων κατὰ τὴν μαρτυρίαν Κωνσταντίνου τοῦ Πορ-
φυρογενήτου, τοῦ ὁποῦ οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν ἤδύνατο
να θαυματοῦσιν εὐκόλως, καθὼ συνειθισμένοι εἰς
τὴν λαμπρότητα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει βα-
σιλέων· ἡ οἰκογένεια αὕτη ἡ Πελοποννησιακὴ ἦν
ἡ τῆς Δαναλίδος, ἥτις διὰ τοῦ πολλοῦ αὐτῆς
πλοῦτου κατέστησε τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ἀληθῆ
μεγαλοπόλιν καὶ πρώτην ἐν Ἑλλάδι κατὰ τε-
τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν βιομηχανίαν, ποιούμενη
χρῆσιν καλὴν τοῦ πολλοῦ αὐτῆς χρυσοῦ. Εἰς τὴν
δέσποιναν ταύτην ἀφιερῶ ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς
ἀλόκληρον τὸ ὄγδον κεφάλαιον, τὸ καὶ τελευ-
ταῖον τοῦ 1^{ου} μέρους τῆς ἱστορίας του, τὸ ὁποῖον
συνιστᾷμεν πρὸς ἀνάγνωσιν ὡς τερπνοτάτον καὶ
διδασκαλικότατον.

Μέρος Δ'

Ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ μέρει τούτῳ τῆς περιπε-
δάτου αὐτοῦ συγγραφῆς ὁ κ. Θωμόπουλος εἶ-
και ἀληθῆς δήλιος κολυμβητῆς ὅστις μετὰ θαυ-
μαστῆς ἱκανότητος ῥίπτεται εἰς τὸ ἄχανὸν πέ-
λαγος τῶν ἐπιδραμόντων τὴν κλασικὴν πάτριον
γῆν ἀλλοθρόων φύλων, Φράγκων, Ἑνετῶν, Τούρ-
κων καὶ ἄλλων, καὶ ὡς δούτις θαυμάσιος ἄλ-
λαχοῦ μὲν ἐπιφαίνεται σύρων ἀπὸ τοῦ πιθιμῆος
τὰς πεφλημένους τοῦ Πάτρας, καὶ γηθόσενος καὶ
εὐχαρῆς ἐπιδεικνύει ἡμῖν ταύτας μαρμαριούσας
εἰς ὑπὸ αἴγλης ἐνδόξου, ἀλλαχοῦ δὲ σκηθε-
πὸς καὶ θαυραλγῶν ἐξαφαιρίζεται μετ' αὐτῶν
εἰς τὰ βῆθη, ἵνα αὖθις μετ' οὐ πολὺ ἀνέλθῃ πε-
ριχαρῆς ἐπιφωνῶν· «εὐρον εὐρον τὴν πατρίδα μου
καὶ τὰ ἱερά αὐτῆς κειμήλια ἀλόβητα μὲν ὑπὸ
τοῦ χρόνου, κρύπτοντα όμως τὴν αἴγλην τῶν
ὑπὸ τὴν σκωρίαν καὶ τὰ πατήματα τῶσων κατ'
αὐτῆς ἐπιδραμόνων καὶ διαβῶτων. Οὕτω χωρὶς
νὰ κενερώσωμεν ἡμεῖς τὸν ἀναγνώστην διὰ τῆς
λεπτομεροῦς ἐκτιλίσεως τοῦ μέρους τούτου τῆς ἱ-
στορίας, συνιστᾷμεν αὐτῷ τὰ κυριώτερα, εἰς
εἶναι ἡ κλοπὴ τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀποστόλου Ἀν-
δρέου ὑπὸ τοῦ Πέτρου Δε-Καπουάνου, καρδινά-
λιου τοῦ τίτλου τοῦ ἁγίου Μαρκελλοῦ καὶ πα-
τριάρχου τῆς Ἀμάλφης, καὶ μεταφορὰ αὐτοῦ εἰς
Γαέταν τὸ πρῶτον, καὶ εἶτα εἰς Ἀμάλφην ἀπὸ
Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ἣν ἐπαχῆν τὰ κύματα
τῶν Σταυροφόρων ἐκκλινδόντο ἀπὸ δυσμῶν πρὸς
ἀνατολῆς καὶ μεσημέριαν καὶ ἀνάκαλιν. Ἡ πα-
ράδοσις τῆς μὲν Πελοποννήσου καὶ τῶν νήσων
εἰς τοὺς Ἑνετοῦς, τῆς δὲ ἄλλης Ἑλλάδος πρὸς
αὐτοὺς ἀφῆκε τὴν Θεσσαλονικὴν εἰς τὸν Βονιφέ-
τιον μαρκήσιον τοῦ Μονφαυεράτου ἢ μετὰ Βουρ-
γουνδέων καὶ Γάλλων ὑπὸ ἀρχηγῶν Καρσεϊῶν

Γουλιέλμων Σαμπλίτων ἐπιδρομῇ νέων σπιρῶν
ξένων δορικτητόρων ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον μέ-
χρι κατὰ Ἀχαΐας καὶ Πατρῶν· ἡ διαίρεσις τῆς
Πελοποννήσου εἰς Βαρωνείας· ἡ Βαρωνεῖα Πα-
τρῶν ὑπὸ τὸν Βαρῶνον Γουλιέλμον Ἀλαμάνον·
οἱ ὑπὸ τὸν Βαρῶνον ἱππῶται καὶ τὰ φέουδα αὐ-
τῶν· οἱ Λατίνοι ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι
καὶ τὰ φέουδα αὐτῶν. Ἡ ἄρσις τῆς Βαρωνείας
καὶ προσάρσις αὐτῆς ὑπὸ τὸν Πάππαν τῆς Ῥώ-
μης· ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν Στεφᾶ-
νου Ζαχαρίου Ἀσίην πώλησις τῶν Πατρῶν ἀντὶ
πεντακοσίων δουκάτων εἰς τοὺς Ἑνετοῦς· ἐπὶ
μὴν πενταετηρίαν, ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἡ πόλις αὕτη
ἀπὸ τῶν Τούρκων· ἡ κατὰ τὴν 1 Μαΐου 1423
ἐμφάνισις ἐπὶ τοῦ Ἰσάμου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐβρῖνου
Ἰσά Βέγγη συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ Τουραχάν καὶ
ἄλλοις ὑπὸ τῶν Τούρκων τῶν Πατρῶν κατὰ
τὴν 14 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ Ἀ-
μυρᾶ Μουράτ. Ἡ καταφυγὴ τῶν κατοίκων τῆς
πόλεως Πατρῶν, πλὴν τετρακοσίων ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν, εἰς τὴν ἀπέναντι Αἰτωλίαν· ἡ ἀνά-
μιξις αὖθις τῶν Ἀυτοκρατόρων τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, καὶ δεσποτῶν τῆς Ἡπείρου εἰς τὰ
τῆς Πελοποννήσου καὶ Πατρῶν ἢ ἄλλοις ὑπὸ
Μωάμεθ τοῦ Βου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
ἡ κατὰ μικρὸν ἐξάπλωσις αὐτοῦ εἰς τὴν κυρίως
Ἑλλάδα. Αἱ τελευταῖαι ἀπόπειραι τῶν Δυτικῶν
πρὸς διάσωσιν τοῦ Κράτους αὐτῶν ἐπὶ τῶν χω-
ρῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν Τούρκων. Ὁ δεσπό-
της Θωμᾶς ἐν Πάτραις ζήτων βοήθειαν παρὰ
τοῦ Πάππα Βησσαρίωνος κατὰ τῶν Τούρκων, ἀλλ'
ὅστις ἀναγκάζεται νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν τῶν
Πατρῶν καὶ νὰ φύγῃ, παραλαμβάνων τὴν κέραν
τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τὸ μόνον πολύτιμον
καὶ πανίερρον κειμήλιον τῶν Πατρῶν καὶ ἐμβι-
θασθεῖς εἰς πλοῖον ἐν τῷ λιμένι τῆς Πύλου με-
μέθη εἰς Κέρκυραν, εἶτα εἰς Ἀγκῶνα καὶ τέλος
εἰς Ῥώμην παρὰ τῷ Καρδινάλιῳ Βησσαρίων τῷ
1461 κλπ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου Σ. Κ.
Βλαστοῦ ἐξεδόθη ἄστυ μπληρωμὰ τῶν
Δικαστικῶν Νόμων καὶ τοῦ Παραρ-
τήματος αὐτῶν, περιλαμβάνων τοὺς ἐν ἔ-
τει 1887 ψηφισθέντας νόμους καὶ τὰ σχετικὰ
βασίλικα διατάγματα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν
μετὰ προλεγόμενων ὑπὸ Θ. Κ. Φλογοῦ.
Ἡ χρησιμότης τῆς συλλογῆς καὶ μεθοδικῆς κα-
τατάξεως τῶν δικαστικῶν νόμων τῆς Ἑλλάδος
τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Φλογοῦ, ἀνεγνωρί-
σθη οὐ μόνον παρὰ τῶν εἰς τὰ νομικὰ ἀσχολου-
μένων ἀλλὰ καὶ παρ' ἰδιωτῶν, διὰ τοῦτο ἡ συλ-
λογὴ ἐκείνη εὐρεῖται ἤδη εἰς χεῖρας πολλῶν. Τὸ
ἐκδοθὲν ἄρτι Συμπλήρωμα τῶν δικαστικῶν Νό-
μων συμπληροῖ τὴν σειρὰν αὐτῶν μέχρι τέλους
παρελθόντος ἔτους καὶ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον
αὐτῶν μέρος. Οἱ ἔχοντες ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν τοὺς
προεκδοθέντας τόμους τῆς Συλλογῆς τῶν Δι-
καστικῶν νόμων, δύνανται ν' ἀποκτήσωσι καὶ
τὸ συμπλήρωμα αὐτῶν ἀποτεινόμενοι εἰς τὸ γρα-
φεῖον τοῦ «Φορολογουμένου». Τὸ Συμπλήρωμα ἀ-
παρτίξεται ἐξ 900 περίπου σελίδων καὶ τιμᾶ-
ται δρ. 8.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 309.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΕΡΠΙΝΗΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ε. ε. Β. Δια-
τάγματος συνέστη ἐν Κερπινῇ πρωτεύουσα τοῦ ὀ-
μωνόμου Δήμου τῆς Ἐπισηρίας Καλαβρύτων ἐμ-
πορικῆ Πανήγυρις ἀρχομένη τὴν 29 Ἰουλίου καὶ
λήγουσα τὴν 1ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ποιοῦμενος τοῦτο γνωστὸν τῷ κοινῷ, προσκα-
λῶ τοὺς ἐμπορευομένους, ὡς καὶ τοὺς ἐπιθυμοῦ-
τας νὰ συναλλαχθῶσι, νὰ προσέλθωσι κατὰ τὴν
ἐν λόγῳ Πανήγυριν, βέβαιον ὄντες ὅτι, εἰς οὐδένα
φῶρον δημοτικὸν θέλουσιν υποβληθῆ τὰ εἰσάγω-
μενα ἐμπορεύματα, ἐνῶν ἄφ' ἐτέρου θέλει εἰσθῆαι
πλήρως ἐπὶ πᾶσιν ἀσφάλεια, προστασία καὶ συν-
δρομή.

Οἱ κύριοι συνάδελφοι, πρὸς αὐς ἀποστέλλεται
ἡ παρούσα παρακαλοῦνται νὰ δημοσιεύσωσιν αὐ-
τὴν καθ' ὅλην τὴν δημοτικὴν τῶν περιφερειῶν.

Ἐν Κερπινῇ 2 Μαΐου 1888.

Ὁ Δήμαρχος
Α. ΔΡΟΥΛΙΑΣ

Τὴν 6ην τοῦ μηνὸς τούτου, ἡμέραν Δευτέραν
καὶ ὄραν 8ην π. μ. ἀρχοῦνται αἱ ἐγγραφοὶ ἐξετά-
σεις τῶν μαθητῶν τοῦ Λοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου
τὴν δὲ 16ην αἱ προφορικαί.
Ἐν Πάτραις τῇ 1 Ἰουνίου 1888
(Ἐκ τοῦ Γυμνασιαρχείου.)

ΠΑΡΟΝΟΙΕΙΟΝ
Σ. Γ. ΚΟΡΚΟΥ
ἘΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Τὸ ἀρτιστέατον τοῦτο ἐργοστάσιον ἐροδιε-
θὲν διὰ μηχανῶν ἐξ Ἀγγλίας τοῦ τελευταίου συ-
στήματος ἀργεῖται τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ τῆς
προσεχοῦς ἐβδομάδος, θὰ παραγγῆ δὲ Πάγον δι-
ατηρήσιμον πρωτίστης ποιότητος διὰ τῆς χη-
μείσεως αἰθέρος.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λαμβάνωσιν πᾶγον καθ' ἑ-
κάστην ἐν τῇ οἰκίᾳ των, δύνανται νὰ δηλώσωσι
τοῦτο εἰς τὸ μεσημερινὸν γραφεῖον τῶν κ. κ. Δρι-
κοπούλου καὶ Φλαμιάτου, κατὰ τῆς οἰκί-
ας Μιλτζέζου, δύνανται δὲ νὰ λάβωσι παρὰ τὸ
ἴδιον καὶ παρὰ τέρῳ πληροφορίας περὶ τιμῶν καὶ

Γαλλίς διδασκάλισσα διπλωματοῦχος τῆς
καθημέρας τοῦ Αἴξ, φέρουσα δὲ καὶ αἰσιστα π-
στοποιητικὰ διαθέτει ὄρας τινας πρὸς διδασκα-
λίαν τῆς Γαλλικῆς.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς
τὸν ἐνταῦθα κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλον ἐμπορο-
σίτην.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου»
πωλεῖται ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἱστορία τῶν Πα-
τρῶν ὑπὸ Στεφ. Ν. Θωμοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.

Ἀριθ. 403

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Πέτρου Ἀναγνω-
στοπούλου Εἰσηγητῆς

Μὴ κατορθωθείσης τῆς συνελεύσεως τῶν δε-
νειστῶν τῆς ἀνωτέρου πτωχεύσεως κατὰ τὴν διά-
τῆς ἀπὸ 19ης Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμετέρας προ-
κλήσεως δευθεῖσαν ἡμέραν, προσκαλοῦμεν αὐτοὺς
ἵνα τῇ πρώτῃ δευτέρῳ ὄρα 3η μ. μ. μετ' ἡμέ-
ρας δέκα ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον κοινοποιήσεως καὶ
δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας προσέλθωσιν εἰς τὸ
κατάστημα τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, ὅπως ὑ-
ποδείξωσι τοὺς διοριστέους προσωρινούς συνδι-
κούς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 480 τοῦ παλαιοῦ
Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Δημοσιευθῆτω ἡ παρούσα διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκ-
δομένης ἐφημερίδος ὁ «Φορολογουμένου» κα-
τοιχοκληθῆτω εἰς τὴν θύραν τοῦ Πρωτοδικείου
Ἐν Πάτραις τῇ 14 Ἀπριλίου 1888.

Ὁ Εἰσηγητῆς
(Τ. Σ.) Ιω. Μπακόπουλος
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Κ. Γεωργίουλας